

ජන කවි

වෙල් යායක ගොන් දෙන්නෙක් කකා උනි
ඉන් එක ගොනෙක් වලිගය නැතිව වැනි වැනි
වලිගය ඇති ගොනා මැස්සන්ට බැට දුනි
දුප්පත්කමත් වලිගය නැති ගොනා වැනි

පැල් රක්තා අපෙ වර්ගේ හත් මුත්තෝ
උන්දැල හතර පෝයට අටසිල් ගත්තෝ
හේනෙ කුඹුරෙ වැඩ නිසි ලෙස දැන ගත්තෝ
ජාතිත් වාසනාවත් ඒ මී මුත්තෝ

අතට වළලු කොහෙන් දුවේ
පයට ගිහිරි කොහෙන් දුවේ
ඉතට හවඩි කොහෙන් දුවේ
දැනට නිදා ගනිත් දුවේ

පුතේ නුඹේ ලොකු අම්මා
අතේ වළල්ලක් දැම්මා
මෙසේ මියුරු තෙපළම්මා
පුතේ නාඬ නිදියම්මා

බඩගිනි වෙලා මා ගිය කල පුතුගෙ ගෙට
මැහලා වී දෙකක් දුන්නයි මල්ල කට
ගන්දෝ නොගන්දෝ කියලා සිතූනි මට
මැහල ද පුතේ කිරි දුන්නේ මා නූඹට

මල්ලියෙ ඔහොම නොකරන් අපෙ අම්මාට
තියෙන දෙයක් දෙන්නෙන් අපි දෙන්නාට
දෙනතේ කිරි දුන්නෙන් අපි දෙන්නාට
බුදුන් වදින ලෙස වැදපන් අම්මාට

කැලේ ගොසින් ලී කැපුවා කැත්ත දැනී
වෙලේ ගොසින් වැට බැන්දා නියර දැනී
පැලේ ගොසින් පැල් රැක්කා පැදුර දැනී
මෙදා යලේ වී නැතුවා අටුව දැනී

වදුරා ගොඩට අපි ඇවිදින් විදින දුකා
ගැටිය නැති මුට්ටි පොඩියේ උයන් කකා
පණම් විස්ස ණය වෙනකොට හිතට දුකා
මීට වැඩිය නරකද ගම හිඟා කකා

දම්බරා මැද්ද මග හිමය මැද යමු
කඩා පලු වීර කාලා වතුර බොමු
අඩන ළමයි මග සිටුවා කිරි පොවමු
මයියන්ගනේ වැද බැහැදැක යන්ට යමු

අහසට හිමි ඉරහඳ දෙවියන් නේ
පොළොවට හිමි මිහිකන් දෙවියන් නේ
දෙලොවට තෙද ඇති සක්දෙවියන් නේ
මෙලොවට වැඩි දෙවි අවසර දෙත් නේ

බඹේකට ඇත මගෙ කුඹුර පෙනි පෙනී
සබේ බැන්ද ජයසක් සේම පෙනි පෙනී
ඔබේ පිහිට ඇත්තම් මෙමට පුළුවනී
ඉබේ කෙදිරි ගැවෙන ලෙඩකි බඩගිනී

ඉරට මුවාවෙන් ඉඳගෙන ඉස පිරිනවා
සඳට මුවාවෙන් ඉඳගෙන සලු පළඳිනවා
මලට මුවාවෙන් ඉඳගෙන මල් පළඳිනවා
අපට මුවාවෙන් ඉඳගෙන ඔමරි කරනවා